Quérote

Toño Núñez

Velaí outra volta do rodicio.
Xa chegou.
Outra noite máis de convidada
no banquete do inferno.
Un banquete de aldraxes
e desprezos.
E, coma sempre, o alcohol
-ese veleno que amansa as feras,
ou volve heroes aos pailáns-
é manancial de tolemia.
Xa renxe tatexa a chave na pechadura.
Érguete, fuxe.
Colle os nenos nun brazado
e tírao polas escaleiras abaixo na fuxida.
E non mires atrás. Fuxe.

Trémenme as pernas.
Os nenos dormen.
Anxos do inferno.
Deste inferno no que entrei
da man do noso Señor.
Ai, o noso Señor, Señor!
A cadencia deses pasos seina
de memoria.
Cállame o sangue nas veas.
Empeza a desigual guerra.
Outra vez as súas mans de seixo
fronte ás miñas mans de boneca.
De boneca que posúe un reino
de sombras agochadas
e tristeza.

Os nenos durmían
mentres el me aldraxaba.
Mentres me acusaba.
Mentres me zoupaba.
Mentres eu soportaba

o fedor dos seus bafos de alcol
e o noxo das súas baballas
esvarando polas miñas tetas.
Mentres posuía as miñas carnes murchas
de boneca de trapo.

E chamoume puta,
fillo de puta!
E unhas forzas efémeras
de femia fozada
subíronme polas pernas.
E o meu peito volveuse cerna.
E as miñas mans
-noutrora de boneca-
consumaron a desfeita.

Os nenos espertaron co seu berro
de porco acoitelado.
E todo o viño que traía
escorreu das súas veas,
agora a cachón,
agora en fervenza intermitente,
despenándose no chan de plaqueta.

Quérote,
dicíame sempre,
mentres choraba covarde,
despois de cada malleira.

SERVIZO DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA
UNIVERSIDADE DA CORUÑA
Concello da Coruña
Servizo de Normalización Lingüística
DEPUTACION DA CORUÑA
ÁREA DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA